

slutning om at lade skatten stige i et amt ikke vil være erstatningspådragende for de amtsrådsmedlemmer, der eventuelt måtte stemme for en sådan forhøjelse, da det ikke vil være i strid med loven at træffe en sådan beslutning.

Socialdemokratiet er en klar tilhænger af aftalesystemet mellem kommuner, amter og staten. Vi har svært ved at se acceptable alternativer. Derfor er vi i sagens natur også optaget af, at indgåede aftaler overholdes og er parate til at drøfte ordentlige mekanismer, som kan understøtte begge parter i at leve op til indgåede aftaler. Med regeringens lovindgreb, som gennemføres sammen med Dansk Folkeparti, risikerer man derimod at lægge gift ud for fremtidige aftaler til skade for en fortsat decentral udvikling i Danmark og en god offentlig service for borgerne.

Når lovindgrebet undergraver aftalesystemet mellem amter og kommuner, skyldes det ikke mindst, at den ene part i aftalen – VK-regeringen – samtidig har tildelt sig selv overdommerrollen for, om aftalerne er overholdt. Herefter gennemfører man ensidige sanktioner imod den anden part i aftaleforholdet, hvorimod aftalebrud og overtrædelser af regeringen selv ikke får nogen som helst konsekvenser. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har således under udvalgsbehandlingen dokumenteret, at regeringen på flere punkter har begået direkte aftalebrud og overtrædelser. Regeringens aftalebrud i forbindelse med gennemførelsen af en udligningsreform fra 2004 er et eksempel på manglende vilje hos regeringen til at overholde indgåede aftaler, selv på områder, som er helt vitale for kommuners og amters muligheder for at yde en ensartet og ordentlig service over for borgerne.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget finder, at med loven sættes den kommunale skatteudskrivningsret under et uacceptabelt pres. Loven vil ramme tilfældigt, fordi det i praksis ikke vil være muligt for 271 kommuner at koordinere budgetlægningen, så »skatterne under ét holdes i ro«. Denne lov skal ses i sammenhæng med en række andre love, der styrer kommunernes opgaveløsning gennem nyt bureaukrati, reguleringer og kontrol. Det gælder bl.a. indførelse af valgfrihed mellem offentligt ansat og privat ansat hjemmehjælp og den såkaldte udfordringsret. Regeringens politik er udtryk for centralisme, og det kommunale selvstyre anfægtes i bety-

delig grad. Det Radikale Venstre er imod den udvikling. Det Radikale Venstre mener, at den lægger gift for det lokalpolitiske engagement og den samarbejdsånd, der hidtil har kendetegnet folkestyret. I stedet er der tale om statsstyre.

Enhedslistens medlem af udvalget finder, at dette lovforslag vil sikre regeringen mulighed for at straffe de amter, som sætter velfærden højere end regeringens skattestop. Uanset om det handler om forholdene på sygehusene, det sociale område eller uddannelsesområdet, sætter regeringen skattestoppet højere end velfærden.

På uddannelsesområdet kan man se, hvordan en række amter øger brugerbetalingen og øger klassekvotienterne. På socialområdet ser vi, hvordan amterne skærer ned på psykiatriområdet, på botilbud til sindslidende og på behandlingen af narkomaner og alkoholikere. På sygehusområdet ser vi, hvordan man sælger eller lukker sygehuse og sygehusafdelinger. Det sker ude i amterne med tilslutning fra regeringspartierne, Dansk Folkeparti, nogle steder Socialdemokratiet, enkelte steder også Det Radikale Venstre, SF og Kristeligt Folkeparti. Overalt henvises der til regeringens skattestop som en vigtig del af forklaringen på disse forringelser. Det er ikke dette svigt over for de svageste og velfærden, som regeringen vil straffe amterne for. Det ligger jo bare i naturlig forlængelse af regeringens og Dansk Folkepartis politik, når vi bevæger os væk fra flosklerne, valgløfterne og Folketingets talerstol. Den højeste prioritet har regeringens skattestop, ét skattestop, der i praksis fører til skattelettelser til de danskere, som ejer de dyreste og de største huse, et skattestop, der kombineres med en række skattelettelser til de velhavende danskere. Samtidig med skattestoppet har man jo givet skattelettelser til nogle af dem med de højeste indkomster og til erhvervslivet.

Regeringens omvendte Robin Hood-politik er på dette område lysende klar: Skattelettelser til de rigeste danskere, tilskud til de amter og kommuner, der tilfældigvis i 2003 har råd til at sætte skatten ned, og afstraffelse af dem, der er nødt til at sætte skatten op eller bare prioriterer velfærden højere end regeringens skattestop. Det kan Enhedslisten under ingen omstændigheder støtte.

Kristeligt Folkeparti, Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med